

אלישבע: סימטאות הערות ועריכה: הלל ברזל, הוצאת חדר, 279 עמ'

סימטאות מוסקווה הרומנטית

אלישבע בחובסקי

מאת נילי רמל (פלומין)

ביקורת

השפלות, הנות והסריק, אולם אלו-נשארים כפולי המתח הדומנטי, ואינם פוגעים בשליטה כהא ליצירה הדומנטית.

סימטאות היא סיפור המתאר מיאור ונימני רגשי את חויה של ביהמה מסקואות קטנה אהה למשך שנה על הקשרים האנושיים בין לריסביה, המחברת אינה מתפרשת על פני יריעה הכתויה גדולה, כי אם שוקולת על הכניסה פנימה, אל הכניסה הפנימה הפועלת באמצעות הכניסה אל החיים של הגניבים, אלו לבידים על נטיותיהם הפנימיות ביותר, על טיוליה נפשיהם שפנים לבין עצמם, ומי גם לבין האחרים.

פרק של רומן הגון

עם נפיעה של לידומילה, עורך דינאל סיטום שגראה לו מציחק מבעת, אולם גם היא מביטת בחלק מן ההתפרה הפנימית של הרומן: האם אין זה פירן של רומן הגון? הנה שלשינו מלחיים פה אשה שהיחה או ויהנה צריחה לזינה אהובתה... ואשר עובת אה כללה, על מנה לבטוח, להתחבר, לפלוני אהר שאינו יודעים כלום עליה... והוא אינו מוכיר לסיים את הרומן האקזיטיב על נוסף לדיבה בארצו: ממש, התשאלות הדברים כפי שיהנה אצורה וכלייה.

הרומן כתוב בפשטות רבה ומצוי את נפישותיהם של הגיבורים. תוך כדי איוון בין ההתרחשויות לידיעות לבין ההתרחשויות הנגימות, מבלי להתרחם יתר על המידה מצי שנה אלישבע יודעת חיים ונחמה דייח, המלמה טכיס לרומן מצטייה, המתאר הדי חיים של מיטענו לקרוא, עליו גם אם נמוריס גיכוול סימטאות כסימטאות, הדיים ואינם נזכים לעי לול על דרך המלה, הדי שבגד סוה, משפחתי הדומנטי של המספר והנה הוא משקה טכס המביא אל קריא הספרות-ספר עששתה, ומאשר הכירות מחודשת גם מפורשת וני פרת ייחדות.

שכך שפחות לעצמו עצמאות כפרותיה בתוך האבלוגיות הספרותיות, והדמיון נמר מסויג כלשהו, והכפיר להתרחשות.

שלוש אהבות, שלוש אנלוגיות ספרותיות, אהבת הנערים נוסח פירו, וקולומביה של בלוק, האהבה השילטית עם המשורר גלוויין, נוסח ניהל של זיכוב ב, בת השתף, והאהבה התלמי-מושגת לדינאל, באמצעות שירי ביא ליל המשמשים רקע להעדר כל סיכוי של מיטעו, הן בחיים הרומנטי, הן בכל מה עי ויהי אהר נשים יזקה אל תרבות הרשעה ובכשת.

בגד האנלוגיות הספרותיות, מפורד הרומן על העקרונות הפואטיים של עצבו, שים כי אמצעות דמיה של לידומילה המפורשת, בין דמיה של המחבר: אם אהדיל וכתוב רוי מן, — ענתה לידומילה כשראה של רגינות מישהי שכונתה יהיה רק לפרוק, או קודם כל אהר לו לגושא אהרן ויה אהר זשלוט אהביסר... כך אהר לידומילה ליענה כשנו מספרת לה על משי אהבהה לאהר ה' מודע בגד איוסיה לנחום, ובאמת, למרות אהרורה המהוק בה נאמרים הלידים, כרחה הצהרת כינות ו לעשת הרינו עצמו.

דמיה של וכלייה, משמשת מניח אהבי חיונו לידומילה, הן על הרמה הספרותית, כתיבתה חודה לרחה של לידומילה, הן בה יניה מייצגת את האבלוגיות הספרותיות האיו רינות בגד אהביה הרומנטיות-ספרותיות של לידומילה, על כל אהבת הדבר, כי וסייביה מואהו באנלוגיה ל'דון חויל' מחזה מנוחן המועלה אריש של סימטאות, שהוא קומי-בינטיה על חן ודון קישוט על כל ממש מפורות הרומנטי ששביאים אלו לכבר הנפ הליס הרומנטיים של הגיבורה והאהר, ובד ראשו לידומילה וניה, אפר, כל אהה כהן בסגנון אהיש שלה, ונבלת לזרעות הנביים המצניקים לחן חום ודידות במסגרת הדיסר שים אהר אהר טעם בלייסקוור די זכרו של נשבות נגימות, עמור בליידיצונו די צלמי, מנמו אנו נפרדים בדיעות טאהבה של לידומילה, המצניקים לה לשלום מעם הרצף, טעה שן עיה לכתבת העתדה להביא אותה אל מחו הללמית רחוק אהר.

גיבורי סימטאות גרים בסמטאות מסקו, והה שאינו דומול לסימטאותו של דוסקובי-סקי, אין אלה סימטאות אהר אהנו, אך גם לא סימטאות של עניו מבעת סימטאות אלו חן סימטאות רוחשית חיים וריבניקה, מפישי הנהה ורואות מבישים, מיעיה אהבה, יודיות ודיבה, ביג כל אלה אין הרומן פוסה על

הלעון והאהבה העברית לידומילה, ואילו ניהה חלס לערבר להכשיך את היפשיה אהר הפלתי ידעו והרומנטי ללא הקנה. עיצובן של הגיבורה האהבת משוררת לריית דומנטית, מאפשר שילוב של כמישי-רה הניחנים כמעט ליהיה עם שירים משריה של אלישבע, מקשים נגיטיביה לאנלוגיה בין המחברות לבין הגיבורה שלה. גם גיכירת הרומן הוא אהישו ספרותית המעבדת את ראיית המציאות שלה באספקלריה של הכפר רוח, והליפן — את ראיית הספרות שלה כי אספקלריה של המציאות. פישות האהבה של לידומילה מעוצבת באמצעות אנלוגיה לדיי יות ספרותיות המעידות על מיטעונה של האהבה הן במציאות.

בפרקי האכסופיות משהות לידומילה את אהבת נעוריה הכלנית הרדוף, המבטעת את פור והתחפשות לפיור וקולומביה מן הקור מדיה-ל-ארטה, כמותם, כך נהרף גם גורלה של אהבהה של לידומילה לאוהרד ויניטקי אהוב נעוריה, ולא השתכנה כל הפגישות עי בדרך, כך גם אכסופיה אהישוה הכונת של לידומילה השואית ספרותיות אהרות כונת המשרד גלוני המושיה לסרגורין ב, בת השתף לציבור, שבין הקריקים משמשים מהי קורות הספרותיים חלק מן המציאות כהנות העלילתי ובפסיכולוגיה של הדמיות, ולא אהר מן ספרותי גרידה, אם כי דמיוניה של אלי-

לה עם, דינאל דיוטר הסופר יהודי הנשון המתוסכל המאוהב באהבתו לידומילה. ייתכן שגם כאן אהרף המגע החקיקי עם השפה העברית ועם מסגרי הרחבות שלה את העד הביגורף של מי שיקשה להתמוג, ונות רה כאורחות כהרבות ויה לא לה, וכור שעי גלוגות מעין אלה מוטב להן שחיעשינה, עם כל ההמיינות הראייה אהר, שכן כל חינה מוטבט על הדמיות הספרותיות עם דמיון המחברות ויה שיהיה בו מנעה.

המשיכה הנפשית בין דינאל, המורה לעיב ריה, לבין ולמיתוה המסוררת הרוסיה, היא הציר העלילתי המרכזי, המתאפיין בחורבן סימטויה המעידה אהר מראש לכשילן, דינאל המחאה בלידומילה אהבת ובר לאעת, מר נפס אל הרומנטיציה שיעשה לו לנפשו ביי ניהם מול שיריו של ביאליק, ואין לרעה בעם אל מי מהם עוררת נפשה. היחה הנה אל העם הור אין בו מוטום עשייה נפשה, אלא ביטור להמשיכה אהר ויכולת לשנות גלירות. אלו נחורים כתיבת הנפשה מדישה, והגבורי ריה, הוציאה את ניהה הנשיאה לנחום העהרי דיח ללדת את ילדו, נותיהם כמשפחה האהבותי בידם.

סימטאה של ההרפתקה הכסווה הנה, ונהר דינאל על רעיונותיו הציוניים, ויניטקי לפיכך רויס ווט; סיום, שהיה אהרני לפדי לנעה עיטוקו האינטנסיבי בניסיונות הנחלה הרבות

הנחות והשייכות, הן מבחינת לאומית, והן מבחינת תבוניתה. והו היפוש כלתי גדלה אהר ממותוה התפל של נפשו, לא רק כהחום הרומנטי, אלא גם כהחילוי השמטת מהויה הפנימית. הריעה הנרחבת, יחסית, של הרומן, מאפי שרת העגה של קטבים מלוגים, וכך מהישי-בים אהמסכים אהשים שתלם אהבים יוצרים חלקם אהם כמפוטטית אל כהן, ששיל כוח יצירה, והם כמפוטטית בחיוליו, אלה כהי לה, כאשר התקשרויותיהם המוקות הם חלק מן החיפוש המוטידי אהר דרך המלך במעי אהר אהרות כלכליה אהרותית מלתי-אהודרת של חילופי שלטון, שמשטטו מספרות עתיקות עמו.

מקריאה פרקי ביגורפיה של אלישבע מת-כר שיהי עשתה כמעשה טולסטוי, בכך שפיעלה את אהישות הביגורפית כון שחי הדמיות הנשיות הראשיות של הומואן, והי ספרות מודתה עם דמותה השברית, הישה הכלית-מושגת ובלתי-משיגה של המפורות המחוננת לידומילה, אבל מצד עני מייצגת ניהה, שהיא היחידה מכל גיבורי הרומן מהי ממשת חיי גישוראין בנחום היקורי, את הנתיב כו כירה אלישבע עצמה.

ניבנות לביגורפיה של המחברת שמהישה אהר ויקתה אל ניהותה בלכותה אהר כחיר לבנה היחודי למורה, מצמממנת הויקה אל היהדות ברומן ניהקה אל מסמני מוכות וכמעט ארעי לבר, באמצעות הרומן העצובכ של לידומי-

אלישבע ביהובסקי, שששהה מעשה רוח המיאובה, משררת וטרפת רוסיה שחלכה אהר כעלה היגדי אל ארץ לא ורעהה, כתבה בעיקר שירים, ורומן אהר יחיד שפורסם לראשונה בשנת 1929 ויהיה לאהרונה. רומן זה מוכה את קהל הקוראים שחרי ספרות טובה, מפרקי ספרות אשר ריחה וליחה הטוב של מחברתה הרומית הריאליסטית של המאה התשע עשרה, נודף ממה.

החיפוש אהר האהבה הנה אהר המוטיביים המרכיבים בספר, אלא שנה נמה ככמהה-ולא כהישו, כהמיהה והחלום אהוב שיעים רק לחתום שבינו לבינה, אלא גם

החיפוש אהר האהבה הנה אהר המוטיביים המרכיבים בספר, אלא שנה נמה ככמהה-ולא כהישו, כהמיהה והחלום אהוב שיעים רק לחתום שבינו לבינה, אלא גם